

at en levende Fæstning omkring Kjøbenhavn maa opstilles; hvad der atter vil medføre, at hans ofte omtalte 16,800 Mand vil synes Alle, saaledes som de synes mig, at være meget utilstrækkelige. Han vilde tillige sige, at Forbindelsen mellem Sjælland og Fyen er et Punkt af fuldkomment jævnbyrdig Vigtighed, og han vil maaskee komme til at tænke paa, hvad der, som vi igaar hørte, staaer paa salig Kong Valdemar den Stores Gravtaale, nemlig, at der blandt Valdemars andre Fortjenester ogsaa var den, at han anlagde Fæstningsværker paa Sprogø. Jeg troer, at det at sikre Forbindelsen med Fyen vil være et Punkt, vi kunne vente nærmere omtalt af vor ærede Minister, og naar vi komme over til Fyen og nærme os Lillebelt, fremstaaer atter det Spørgsmaal, om der ikke medens Alle synes at være enige om, at Fredericia bør opgives som Fæstning, maa anlægges et Par Brohoveder, nemlig i det forhen Slesvigste ved Stendrup og paa Lyngsøbde. Det er ikke min Mening at ville prædike for Fæstningsanlæg, idet jeg troer, at vi hverken have Tid eller Penge til at anlægge Fæstninger; men hvad vi have og maae have Tid og Penge til, er nogenskunde tilfredsstillende Forskandsninger i hvilken Henseende vi, uagtet vi nu skrive 1867, og der altsaa er hengaaet tre Aar efter den uheldige Katastrofe i 1864, saavidt jeg veed, ikke have gjort Andet, end hvad de Militaire kalde at recognoscere. Den høitærede Minister har givet Militairarbejderne fri; men her synes dog at være et Arbejde, med Hensyn til hvilket vistnok Enhver vilde finde sig i, at der stete en overordentlig Udskrivning for at tilveiebringe saadanne lette Feltværker, hvis Nytte er utvivlsom. Lader os tænke os, at et eller andet fjendtligt Dampskib landsætter endog kun saa Folk paa Sprogø. Hvormegit Blod vil der da ikke flyde, og hvor megen Vanffelighed vil der ikke være tilstede for at faae Den tilbage igjen; vi faae, hvad der i 1807 stete med Anholt. Men, have et Par ærede Medlemmer sagt, Sylland maae staae aabent, Sylland give vi til Priis, Sylland kunne vi ikke forsvare. Jeg troer ikke, dette er sandt; jeg troer, at vi accurat ligesaagodt kunne haabe at forsvare Sylland, som vi med Guds Hjælp haabe at kunne forsvare Kjøbenhavn og

Fyen. Efter jagtlydige Militaires Mening vil Sylland simplest kunne forsvares ved, at der paa Fyen habes en saa stor Styrke, at en Fjende ikke kan tage denne. Der har Fyen en saa stor Styrke, at den kan forsvares imod en større Hærs Angreb, er der i Sylland et mindre Corps for at forhindre Streifpartier, og er der gennem Brohoveder en Forbindelse med Fyen, hvorfra offensive Foretagender kunne udgaae — for ikke at tale om det Slags Foretagender, der kunne udgaae fra Kallundborg og andetsteds — saa vil en Fjende vanffeligt vove sig synderlig langt op i Sylland; men der maa naturligvis ikke blot træffes Forberedelse til Forsvar; der maa være noget Mere end Recognoscering, hvortil de Militaire hidtil have indskrænket sig, og vi maae tillige forudsætte en større Troppestykke. Saa inderlig villig jeg end er til at erkjende, at det danske Folk kan og bør bringe yderligere Offre for sit Forsvarsvæsen, saaledes vil jeg efter min Overbeviisning vanffeligt kunne forsvare at give min Stemme til noget Forsvarsforslag, der efter min Mening ikke giver Andet end — for at bruge den ærede sidste Talers Udtryk — et Forsvar paa Papiret. Hvad hører der imidlertid til et Forsvar? Der hører ubetinget til, at vi have en Krigsstyrke, som næsten øieblikkeligt kan samles paa det truede Sted. Naar vi tænke os et Angreb paa vor Sydgrænse, maa en saa stor Krigsstyrke, som Danmark kan rejse — den vil endda ikke være for stor — være samlet langs Kysten af Lillebelt, eller rettere for en Deel være samlet der og for en større Deel i Hjertet af Fyen, saaledes at den kan tilbagekaste de Angrebsforsøg, som maatte blive gjorte; men man maa tillige forudsætte Tilstedeværelsen paa Sjælland af en ikke ganske ringe Styrke til at møde Fjenden, hvis han, som desværre maa antages at være os overlegen tilføes, naar det næste Gang gaaer løs, gjør et Forsøg derimod. Derfor siger jeg, og derfor gaaer mit Separatvotum ud paa, at vi nødvendigvis maae udvikle ikke blot en nogenskunde stor activ Armee, der kan møde Fjenden i aaben Mark, men ogsaa paa de forskjellige Steder Borgervæbninger, som jeg har tænkt mig sammensatte af de 4 ældste og de 4 yngste Aldersclasser, saaledes at vi ved allerede i